

LEEUWARDER COURANT.

WOENSDAG, den 22 December 1813.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

De commissaris-generaal voor het departement van oorlog noodigt bij deze alle officieren, zonder onderscheid, bij het leger van den staat gediend hebbende, het zij dezelve met de revolutie van den jare 1795 hunne demissie of pensioen hebben bekomen, het zij zij alstoen in hollandschen dienst zijn gebleven, of in dienst en bezoldiging van eenige vreemde mogendheid zijn overgegaan, het zij de zoodanigen, welke, ook in opgevolgde jaren, bij een der hollandsche gouvernementen, of nu laatste, onder de regering van den franschen Keizer, hunne demissie, pensioen, retraite of halve retraite, hebben geobtimeerd, het zij eindelijk dezulken, welke tot op het oogenblik, dat Nederland deszelfs aanwezen weder heeft hernomen, voortdurend hebben gediend, en alstoen den franschen dienst mogten hebben gequitteerd, om, ten allerpoedigste, voor zoodanige zulke (door hen) nog niet moge zijn geschied, naar het departement van oorlog in te zenden eenen nauwkeurigen staat van dienst, houdende accurate opgave van de voor- en toegenamen van ieder hunner, met aanwijzing van de plaats, hunner geboorte, van hunnen tegenwoordigen oonderdom en woonplaats, en de onderscheidene graden, in welke zij hebben gediend; voorts met vermelding van den tijd van dienst in elken graad, en de veldtogten, welke zij mogten hebben gemaakt; missgaders met indicatie van het montant van pensioen, de rente of halve retraite, welke aan hen mogt zijn toegelagd, den tijd, waarop zij die hebben bekomen, en eindelijk met informatie, in hoe verre zij alnog geschikt en geneegen zouden zijn, den lande weder te dienen.

Verwachtende de commissaris-generaal voornoemd, dat alle de heeren officieren, hoe ook genaamd, ofschoon zij ook nog onder eenige andere classificatie zouden kunnen vallen, den die welke hier voren zijn opgegeven, dadelijk aan hem, commissaris-generaal, alle de voorschrevene inlichtingen op hun aujer, in geschnijfte, zullen doen toekomen, zonder nogtans, door eene personele overkomst naar herwaarts zich in nooddelooze kosten in te wikkelen, ten einde hem, commissaris-generaal in staat te stellen, van dezelve, voor den dienst van den lande, zoodanig nuttig gebruik te maken, als in de tegenwoordige omstandigheden, naar gelang van ieders geschiktheid tot het een of ander bijzonder vak, raadzaam zal worden geoordeeld.

De commissaris-generaal bij het departement voorn.

B. A. BENTINCK TOT BUCKHORST.

LEEUWARDEN, den 21 December.

ZATURDAG, den 18den december 1813.

Commissarissen-generaal in het departement Vriesland, van Zijne Koninklijke Hoogheid den Heere Prins van Oranje en Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, nader geleet hebbende op het besluit van den heer raad van prefecture, waargenomen hebbende, de functien van prefekt in dit departement, van den 6den dezer, no. 1410, waarbij de supplatoire rôles der patenten, wegens het laatste trimester van dezen jare, zijn gearresteerd en executoir verklaard;

Gezien de voordragt, daaromtrent door den heer directeur der directe belastingen, bij deszelfs missive van den 16den dezer gedaan;

Besluiten:

Art. 1. De termijn, tot het indienen van reclamatiën, welke uit de supplatoire rôles der patenten, wegens het laatste trimester van den jare 1813 zouden kunnen profuëren, wordt bepaald uiterlijk vóór of op den 1sten april 1814.

2. De heeren commissarissen in de onderscheidene arrondisseminten, den heer directeur der directe belastingen, benevens de heeren controleurs, van dit Besluit, door toezending van een afschrift van hetzelfde, te informeren; zullende hetzelfde tevens in het dagblad worden gepubliceerd.

De commissarissen-generaal voornoemd,

E. H. BERGSMAN,

H. VAN SMINIA.

UTRECHT, den 17 December.

De volgende berigten, omtrent den voortgang van de wapenen der bondgenooten aan den Waalkant, zijn hedag, op bevel van Z. E. den generaal-en-chef, aan de provisionele regering alhier ingezonden:

Berigten uit het hoofkwartier van het derde koninklijk pruisische leger-korps.

BOMMEL, den 16 december 1813.

De pruisische troepen hebben den vijand uit zijne stelling langs de Waal verdreven, en Heusden, Loevestein, Wostum, Bommel, Crevecoeur en St. Andries ingenomen. Zoo dat de geheele Bommelerwaard van het geweld der vijanden bevrind en, de communicatie met het reeds vroeger door de russische troepen onder den generaal van Bankendorff bezette Breda volkomen verzeekend zijn, en de vijand in het binnenste van Brabant bedreigd wordt.

Ten gevolge van eene voorgaande droevige ondervinding, hebben de bezettingen van bovengemelde sterke plaatsen het niet gewaagd, de bestorming af te wachten, tot welke de kommanderende generaal overal bevel had gegeven. Bij het aannaderen van onze troepen zochten zij hun heil in eene overhaaste vlugt, op dewelke zij nogtans zeer spoedig vervolgd werden en een aanzienlijk aantal gevangenen verloren. In ver-

scheidene dezer vestingen heeft de vluchtende vijand eenig geschut, en zelfs in Loevestein een voorraad van ammunisie, achtergelaten, die ons van dienst zal zijn. Meer dan 200 inwoners dezer streken, door vaderlandsliefde beziel, hebben zich vrijwillig aangeboden, om het fort St. Andries te bezetten en te verdedigen, opdat de in den krijg bedrevene russische en prussische troepen zich bij uitsluiting met de veld-operaties zouden kunnen bezig houden. Deze inwoners zijn termond gewapend en hebben, bij gelegenheid van eene poging des vijands, om St. Andries heden te heroveren, dadelijke proeven gegeven van hunne lofwaaardige gezindheid, daar zij, met onze troepen vereenigd, den vijand met verlies hebben terug geworpen.

Mogt dit schoone voorbeeld overal talrijke navolgers vinden, en spoedig Hollands grenzen en vestingen alleen door vaderlanders verdedigd worden, opdat de Pruisen de schrik en verwarring, welke den wankele vijand overal bevangen hebben, verder mogten verspreiden en alzoo de despotische maatregelen van zijnen beheerscher aan alle plaatsen verlammen.

AMSTERDAM, den 17 December.

Het getal der inwoners dezer stad, die tot de wapening en ter verdediging derzelve, is het nood, tegen den algemeenen vijand, zich hebben verbonden, bedraagt reeds bijna dertien duizend man. Zulk een vrijwillig verband strekt ons ten waarborge, dat het vaderland en Oranje op handhavers van vrijheid en onafhankelijkheid binnen deze stad moge rekenen, en de gevingte vijand, indien hij al eens mogt kunnen wagen, binnen deze stad door te dringen, eene vaste en welbeslotene manschap vinden zou, gereed, geweld te keeren, en vrouwen, kinderen en eigendommen stoutmoedig te beschermen.

De som der liefdegiften in de kerken bedraagt reeds omtrent honderd-duizend guldens.

Verscheiden korpsen van het leger, onder bevelen van Z. K. H. den kroonprins van Zweden, hebben, na den 1den december en volgende dagen, den vijand uit zijne stelling aan de Stecknitz verdreven. De veelvuldige zwaarigheden, welke deze aanval opleverde, zijn door het heldhaftig gedrag der troepen en het beleid der bevelhebbers gelukkig overwonnen, zonder dat er van de zijde der bondgenooten een groot verlies geleden is; onder de gesneuvelden betreurt men den brave de Malin, van het eerste regiment gardes. Na het welslagen dezer bewegingen heeft te maarschalk Sredingh, den 5den, een aanval op Lubek gedaan, hetwelk echter, in gevolge eene getroffen overeenkomst, dienzelfden avond door de Franschen verlaten en door de bondgenooten in bezit genomen is. De inwoners van Lubek, dat nu zijn ouden rang, onder de vrije Rijk-en Hanzee-Steden hernomen heeft, waren met de beste geestdrift beziel, en hadden vast besloten, de pogingen des legers, dat hunne verlossing bewerke heeft, krachtadig te ondersteunen. Het is ook niet onwaarschijnlijk, dat die geestgesteldheid der Ingezetenen den Franschen generaal te eerder tot eene kapitulatie zal hebben doen besluiten. De goede gezindheid, door die van Lubek beroond, vertrouwen wij, dat de vaderlandsliefde der Hamburgers zal opwekken.

's GRAVENHAGE, den 16 December.

Ter audientie van jaarsleden maandag heeft de heer J. D. N. van der Trappen, aan Z. K. H. uit naam van de kompagnie grenadiers der westlandische nationale gardes, een volkomen gemonteerd paard en rufte aangeboden, welke gister door Z. K. H. op eene alzins gracieuse wijze is geaccepteerd, zijne tevredenheid over

dit belangelooze blijk van ware vaderlandsliefde aan den voormelden heer van der Trappen, als derzelve kapitein, in de vleijendste bewoordingen te kennen gevende.

Onder de eerste aanbiedingen, die Z. K. H. ten behoeve des goede zaak gedaan zijn, moeten wij nog opgeven, die van den heer Mooyaart, te Amsterdam, welke, onder betuiging van zijn spijt, dat zijne vier zoons te jong zijde, om de wapenen op te vatten, zich verbonden heeft, even vele weerbare manschap te leveren, dezelve uit te rusten, en zes maandenlang voor hunne soldij te zorgen.

De heer G. K. van Hogendorp heeft zijnen tweeden zoon (de oudste zich ten gevolge der ligting van de garde d'honneur te Mentz bevindende) ter dispositie van Z. H. gesteld, om militairen dienst te presteren; daarbij leverende een paard en eene somme van f 5000:— ter gemoetkoming in de oorlogs-kosten.

Ter audientie van maandag 11, is eene deputatie der regering van Leeuwarden verschenen, den heer maire Buma aan het hoofd hebbende, en afgezonden, om aan Z. K. H. uit naam derzelve stad, een aanzienlijk aantal manschap aan te bieden, van welk aanbod, zoo wel als van den loffelijken ijver, door de stad Harlingen aan den dag gelegd, wij nader gewag zullen maken.

Inmiddels kunnen wij niet afzijn, de edele giften van den voormaligen hofbediende Raupach te doen kennen, die honderd gulden ten bestede der algemeene zaak geschonken heeft.

Z. K. H. heeft aan deze edelmoedige vaderlanders zijnen dank en zijne tevredenheid in de vleijendste bewoordingen te kennen gegeven.

Tot postmeester-generaal der Vereenigde-Nederlanden is, bij besluit van den 9den dezer, benoemd de Baron van Pallandt tot Keppel.

Van den 17den.

Wij, WILLELM, bij de gracie Gods, Prins van Oranje en Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, enz., enz., enz. Aan alle degenen, die deze rollen zien of hooren lezen, salut!

In gevolge artikel 7 van ons besluit van den 7den dezer maand, zullende regelen de hoeveelheid der inkomende regten op de koloniale produkten, waaronder de tabak mede behoorende is, als ook op ijkazout;

Overwogen hebbende, dat in de tegenwoordige omstandigheden de koophandel dezer landen meer dan ooit aanoediging behoeft, om de vroegere werkzaamheid te hervatten, welke zoozeer tot de algemeene welvaart heeft bijgedragen;

Zoo is het, dat wij, met de ter zijdestelling van alle bijzondere bedenkingen, die tot meer bezwarende bepalingen leiden zouden;

Hebben besloten en beslaaten:

Art. 1. Er zullen provisioneel, en tot dat daar omtrent anders zal wezen verstaan, noch van koloniale goederen, noch van den tabak, noch van eenige andere voorwerpen van handel, eenige meerdere of andere inkomende of uitgaande regten worden geheven, dan zijn bepaald bij de lijst, gevoegd achter het plakkaat van den 31sten juli 1725, met zoodanige alteratien en ampliatien, als daarin tot op den aanvang des jaars 1812 zijn gemaakt.

De wet van den 18den december 1805, wegens den impost op eenige buitenlandse produkten, blijft mede, ten opzichte van den tabak, in hare volle kracht en geheel.

3. Ten aanzien van het artikel der thee wordt pro-

visioneel en tot dat de eigene handel uit deze landen op China finaal zal geregeld zijn, niet alleen aan de hier voren gemelde wetten van inkomende en uitgaande regten, maar ook aan alle zoodanige bepalingen en verordeningen, als omtrent den gelimiteerden en aan bijzondere permissien en conditien onderworpen invoer sedert 1798 tot 1810 bestonden, op nieuw kracht van wet toegekend.

4. Omtrent het ruwe, zoo wel als geraffineerde zout, zullen moeten worden in acht genomen de bepalingen, zoo bij het generaal-plakkaat van den 31sten juli 1725, als bij de wet op de buitenlandsche produkten van den 18den december 1805 en het reglement van den 28sten mei 1809 deswegens vastgesteld en gemaakt; zullende provisioneel de respectieve beambten der convoljen en licenten met de bemoeienissen en de invordering der regten op het zout, belast zijn, zoo als die bij voorsz. wetten zijn omschreven, en mitsdien zorgen, dat zij, die het zout inslaan, voor de quantiteit worden gedebiteerd en wederom bij den uitslag gecrediteerd; doch dit laatste niet, dan na dat aan hen behoorlijk zal zijn gebleken, dat diegeen, aan wien het zout is overgegaan, wederom is gedebiteerd.

5. Onze commissaris-generaal der finantien wordt belast met de executie van het tegenwoordig besluit, hetwelk zal worden afgekondigd en aangeplakt, alom, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Aldus gedaan in 's Gravenhage, den 16den december des jaars 1813, en van onze regering het eerste.

(geteekend,) WILLEM.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
(geteekend,) A. R. FALCK.

Men heeft hier de zekere tijding, dat Z. H. den heere Erfprins uit Spanje in Engeland is gearriveerd, en zich tot de reis herwaarts gereed maakt.

Gister zijn hier 200 man britsche troepen aangekomen, en heden zagen wij, onder andere krijgsmoedigheden mede hier aankomen 15,000 stukken tot kleding van ons leger.

BREDA, den 16 December.

Commissarissen-generaal van Z. K. H. hebben, namens Z. K. H., als Souverein Vorst van Nederland, op de plegtigste wijze bezit genomen van de stad Breda, deszelfs arrondissement en de verdere plaatsen in Neerlands Brabant, welke door den vijand niet meer bezet zijn. Dienvolgens is heden, bij klokkengeklep, en na gedane plegtige aankondiging door het spelen der klokken en het geschal van krijgsmuzijk, van de puije van ons stadshuis, door hen eene proclamatie gedaan, en daarna de publicatiën, zoo van het algemeen-bestuur als van Z. K. H., afgelezen; al hetwelk met geestdrift, en onder het geroep van *Hozeë!* en *leve Neerlands Souvereine Vorst!* is ontvangen.

De meeste troepen, zamen een zeer aanzienlijk korps uitmakende, zijn van hier reeds opgemarcheerd, den weg nemende op Antwerpen, Lier en Mechelen.

VUGT, den 15 December.

Sedert eenige dagen zijn ook in de meijerij van den Bosch, en bijzonder in de ommestreken der stad van dien naam, Kozakken verschenen.

Eene eerste affaire met dezelve in die kwartieren, had den 12den dezer, een uur van den Bosch, op den weg naar Grave, plaats. Aldaar had zich een detachement Kozakken geposteed, en een kunner hield de wacht, doch vrij zorgeloos, gelijk hunne waakzaamheid ook in het algemeen even gering als hun moed

groot is. Terwijl zij geenen vijand vermoedden, kwamen 60 fransche gendarmes te paard van de Grave aan die naar den Bosch bestemd waren. Deze, eerst verschrikt door de ontdekking van Kozakken, maar dadelijk moed vattende, door ze zoo zorgeloos te vinden, besluiten, ze te overvallen. Naauwelijks had de wachthoudende Kozak den tijd, zich in postuur te stellen en door zijn geschreeuw alarm te maken, en evenwel wisten de Kozakken te paard te vliegen, en de gendarmes hunne stoutheid te doen berouwen; er ontstond een vinnig gevecht, dat al zeer spoedig ten voordeele der Kozakken beslist was; meer dan de helft der gendarmes werd gedood of krijgsgevangen gemaakt, en de rest ontvlugtte naar den Bosch.

Den volgende dag, des ochtends, zond de kommandant van den Bosch 2000 man infanterie benevens eenige lanciers en gendarmes te paard uit, om te recognosceren; deze kolom trok de Hinthemer poort uit, en kwam in den middag over Michielsgestel de Vugterpoort wederom binnen, den geheelen weg over zich met rooven en plunderen bezig gehouden hebben e.

Des avonds van den 13den is het fort Crevecœur, na eenig musket-vuur, aan de geallieerden overgegeven. Ook moet nagevoegd ter zelve tijd de schans St. Andrieux in handen der geallieerden gevallen zijn.

Er komen thans vele geallieerden troepen, ook infanterie en artillerie, in deze streken aan, en men verwacht, dat onverwilt den Bosch geheel ingesloten en aangerast zal worden.

BUITENLANDSCHE BERICTEN.
D U I T S C H E A N D.
BOTTZENBURG, den 1sten December.

De nederlaag of overgave van het korps des prinzen van Eckmühl, maarschalk Davoust, reeds lang voorzien en bereids eenmaal voorbarig gemeld; schijnt thans nabij. Na Ratzenburg verlaten te hebben, heeft hij ook zijne sterke stelling aan de Stecknitz opgegeven. Eene stelling, die, aan den eenen kant re Lauenburg aan de Elbe steunende en aan de andere zijde, door de vereeniging der Stecknitz met de Trave, zich langs Lubek tot aan zee ufstrekkende, de eenige was, welke hem nog overbleef, om het Holsteinsche en Hamburg te dekken, en; zoo lang hij zich in dezelve kon handhaven, dit oogmerk ook volkomen vervulde. Met regt dus wordt deze verlaten als het duidelijkste blijk van onvermogen en moedeloosheid beschouwd.

WURTZBURG, den 27 November.

De verre afstand van Rusland, waarop de Franschen hunne redeneringen en misschien ook hunne verwachtingen zoo dikmaals gebouwd hebben, schijnt thans, nu eenmaal de afzendingen van troepen en benodigdheden in vollen gang zijn, geen zeer groot bezwaar noch verrij meer op te leveren. Ook blijken de krachten van dat Rijk nog in lang niet uitgeput te zijn, zoo als men, na een meer dan twintigjarigen, met zoo vele inspanning en afwisselend geluk door Frankrijk gevoerden krijg, maar al te veel grond heeft, om van het laatstgemelde te onderstellen. Gedurig ziet men alhier (den naasten weg naar den Rijn) transporten uit Rusland doorkomen. Gister is alhier eene russische krijgskas van meer dan 150 kubitsken en derzelve voorspannen geparseerd; dezelve was geëscorteerd door een detachement Kozakken, en gevolgd door eene sterke kolom troepen. De reeds voor eenige dagen bekend gemaakte doormarsch van een russisch leger-korps heeft dezer dagen plaats gehad; zinde die troepen langs verscheidene wegen door het groot-hertogdom getrokken.

WEENEN, den 27 November.

Hoewel de ligging dezer hoofdstad niet geschikt is, aan het westelijk Europa zeer jonge berigten uit Italië mede te deelen, en de hevigheid, waarmede onze troepen voort dringen, doet onderstellen, dat zij ook aldaar de hinderpalen, welke de vijand en de grond hun in den weg leggen, met elken dag gedurig verder te boven komen, weet men echter tegenwoordig hier reeds, dat ons leger, na aanhoudende gevechten van den 1sten tot den 19den november, tot aan de Etsch was doorgedrongen. De onder-koning van Italië had bij die gelegenheid omtrent 5000 man aan dooden, gevangenen en gekwetsten verloren, onder welke laatsten de generaal Granier, een adjudant des onder-konings en verscheidene der voornaamste officieren zich bevonden.

GROOT-BRITTAANIË.

LONDEN, den 10 December.

De berigten uit Holland, tot den 5den dezer, zijn, zoo wel als die van het geheele vaste land zeer voldoende. Het gouvernement heeft besloten, de troepen met oorlogschepen naar Holland over te zenden; derhalve zijn alle vaartuigen, die eenige manschappen kunnen voeren, geprest, om dezelve naar Duins te brengen; ook wachten de schepen *the Dictator*, *Grampus*, *Ulysses*, *Regulus* en *Brune*, te Deal, om troepen in te nemen; zijnde gister een detachement artillerie van de marine aan boord gegaan. De schepen *Allison* en *Hargrida* zijn bezig, paarden in te nemen; en morgen zal er een aanzienlijke vloot bij den anderen zijn, om naar Holland over te steken, zijnde de manschap voldoende moed en vuur.

De Frankforter berigten van den 27 november zeggen, dat het plander-operaties hierin besond: 130,000 man zouden onder den kroonprins van Zweden in Holland dringen, op een lijn van Keulen tot de zee.

De generaal *Blucher* gaat met 115,000 man bij Coblenz over den Rijn, en, openende een communicatie met den kroonprins, trekt zuidwaarts aan.

Het groot-leger, onder den prins maarschalk *Schwarzenberg*, omtrent 205,000 man sterk, rukte Frankrijk in door Zwitserland en gaat noordwestelijk op; zijnde reeds een groot gedeelte van zijn leger in die strekking op marsch.

Een leger van 70,000 man, onder den generaal *Bellaguarda*, moet den oorlog in Italië voeren, die niet lang kan duren, om dat de Italianen verlangen bevrijd te zijn van de conscriptie; dat de Koning van Napels zeer te onvrede is op *Buonaparte*, en er noch troepen noch geld in dat land is; hebbende de onder-koning van Italië slechts 30,000 man onder zich, die op den linker-vleugel zeer bedreigd worden door de vereeniging van Beijeren met de geallieerden.

Een ander leger van 60,000 man zal trachten, in Frankrijk te dringen door Piemont, met oogmerk, lord *Wellington* te ondersteunen, welke men rekent 100,000 man onder zich te hebben; terwijl er 12,500 man bezig zijn, de vestingen te belegeren, welke, allen samen genomen, een getal van achtmaal-honderd-vijf-en-twintig-duizend man uitmaken.

Het dagblad *the Courier* bevat het volgende artikel: „Wij hebben reeds het publiek officieel kennis gegeven, dat de voorstellen van *Buonaparte*, omtrent de onderhandelingen voor de overgaaf van alle de vestingen aan de Elbe, de Oder en den Wyssel verworpen waren, om deze natuurlijke reden: — Hij wil vestingen opgeven, welke hij niet kan bewaren, en de troepen behou-

den, welke hij niet kan ontbreken. De geallieerden weten, dat de vestingen in zulk een staat van gebrek en nood zijn, dat zij spoedig op eene of andere voorwaarde moeten overgaan, en zij willen de vestingen zelfs bemagtingen en aan *Buonaparte* de troepen onttrekken, welke zij naar het russisch of oostenrijksch grondgebied als krijgsgevangenen willen zenden. Niets is meer dergeschikt, de engte, waarin hij gebragt is, aan te toonen, dan deze voorstellen.

Ook voegt men er bij, dat hij niet alleen deze voorstellen gedaan heeft, met betrekking tot de sterkten van Duitschland, maar dat hij ook een verlangen geuit had, om een wapenstilstand te sluiten, ten einde over den vrede te onderhandelen. Dit voorstel was even tegenstrijdig met de belangen van de bondgenooten, als het vorige, daar zijn plan was, tijd te winnen, om menschen te verzamelen en middelen te beramen, en dus konden de bondgenooten niet anders doen, dan dit mede te verwerpen. Zij zijn overeengekomen, zoo wij vernemen, geen stilstand van wapenen te sluiten; en den veldtocht gedurende den winter voort te zetten. En, volgens de berigten van Frankfort, bestaat het groot-leger, onder den prins van *Schwarzenberg*, uit meer dan 200,000 man, welke door Zwitserland naar Frankrijk oprukken, en naar men zegt, reeds die directie genomen hebben.

Op dit oogenblik is men waarschijnlijk den Rijn overgetrokken, en het geheiligde grondgebied van de oostzijde ingerukt. Dan zal men Frankrijk eenige dier rampen laten ondervinden, welke hetzelfde aan andere natien berokkend heeft, enz.

S T E R F - B E R I C H T E N .

* * Na een langzaam verval van krachten, gedurende eenige weken, overleed heden morgen, mijn zeer waarde en eenige broeder, JACOB G. TICHELAER, in den ouderdom van 31 jaren en 9 maanden, een godvruchtig en menschlievend karakter doet mij, op euangelische gronden, vertrouwen, dat zijn sterfen voor hem de overgang zal geweest zijn in een beter leven.

MAKKUM, den 17 december 1813. R. TICHELAER.

* * Op den middag van dezen dag overleed alhier onze waarde moeder, SAAPKE OEGES, weduwe wijlen GOSLING JANS, in den hoogen ouderdom van ruim 78 jaren.

Dockum, den 18 december 1813. O. GOSLING S, mede uit naam der verdere erven.

* * Heden avond, circa vijf uren, overleed, tot onze bittere droefheid, onze waarde moeder, YNSKE SANNES, wed. HESSEL BAERENDZ FEDDES, in den ouderdom van ruim 52 jaren.

LEEUWARDEN, den 19 december 1813. J. C. BORGRINK, Y. BORGRINK, geb. FEDDES.

NB. De branderij wordt provisioneel gecontinueerd.

* * Heden voormiddag overleed, aan de gevolgen van den kinkhoest, ons geliefd jongste zoontje, JAN CORNELIS, oud 36 weken.

LEEUWARDEN, den 20 december 1813. S. DRAISMA, apotheker, P. DRAISMA, geb. BORGRINK.

Deze dient tot communicatie aan familie en goede vrienden, zoo binnen- als buiten de stad.